

Ὅσοι ἀπὸ αὐτοῦ ἀνέγνωσαν τὸ Ἐδαγγέλιον καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα κεφάλαια τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου ἠξεύρουσαν τί λέγει περὶ τοῦ Παραδείσου ἢ Κόριθς αὐτοῦ, ὁ μόνος, ὅστις γνωρίζει αὐτὸν, διότι ἐδημιούργησεν αὐτόν.

Εἶναι τόπος ἢ κατάστασις ὑπάρξεως ἥπου ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη εἶναι περιτοί, διότι νύξ ἢ σκότος δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ.

Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ δὲν θὰ ἔχουν χρεῖαν τροφῆς, ἢ ποτοῦ, ὑπνου ἢ ἐνδυμάτων, διότι ἐκεῖ θὰ εἶναι ὡς αἱ ἄγγελοι.

Ἡ λύπη, τὰ δάκρυα καὶ οἱ πόνοι δὲν θὰ ἐπηρεάζουσιν πλέον αὐτοῦς, ἀντὶ δὲ τούτων χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις

θὰ βασιλεύει εἰς τὰς καρδίας καὶ εἰς τὰ πρόσωπά των. Ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος δὲν ἔχρουσι μέρος ἐκεῖ— εἶναι ἀποκεκλεισμένα ἀπ' αὐτοῦ αἰωνίως.

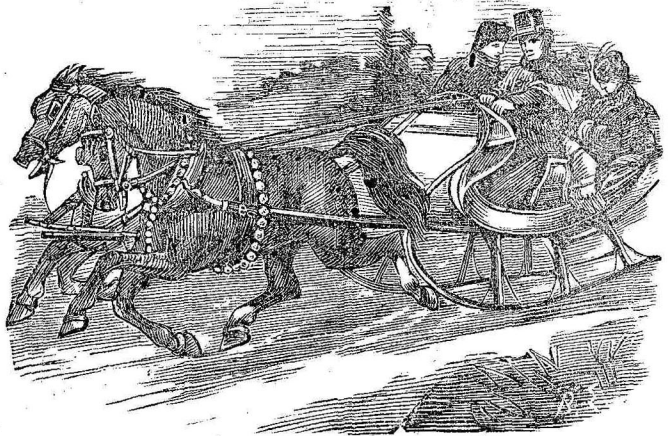
Ἡ διηγετικὴ παρθεσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ Θεοῦ πρὸ πάντων καθιστᾷ τὸν Παράδεισον τόπον ἀνεκλαλήτου εὐδαιμονίας καὶ ἡδονῆς. Αὐτὸς πληροῖ ὅλας τὰς ἐπιθυμίας των καὶ βιαννοποιεῖ ὅλους τοὺς πόθους των, καὶ εἶναι εἰς αὐτοὺς τὸ πᾶν.

Πόσον ὠραῖος ὁ παράδεισος τοῦ Χριστιανοῦ! Τὰ πάντα καθαρότης, τὰ πάντα ἀγιασμὸς, τὰ πάντα χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Η ΧΙΩΝ.

Ἡ χίων εἶνε σύμβολον καθαρότητος διὰ τὴν λευκότητά της καὶ διότι πίπτουσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐλκύει καὶ συγκρατεῖ μεταξὺ τῶν κρυστάλλων της ὅλας τὰς νοσηρὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ ἐδάφους, καὶ τοιοῦτοτρόπως καθαρίζει τὴν ἀτμοσφαιραν καὶ καθιστᾷ τὸν ἀέρα ὑγιεινὸν καὶ τονωτικόν.

Πρὸ μιᾶς περιπέθ ἐβδομάδος ἔπεσεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ πρώτην φοράν ἀρκετὴ χίων, ὥστε ἐκάλυψε πᾶσαν τὴν χώραν ὅπως δὲ συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιστάσεις, αἱ ἄμαξαι ἐτέθησαν κατὰ μέρος, καὶ ἔλυθρα παντοειδῆ καὶ πολυποικίλα, συρόμενα ὑπὸ ἵππων διέτρεχον τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ ἐ-

πλήρουν τὸν ἀέρα διὰ τῶν ἡχῶν τῶν ἀπειρῶν κωδωνίσκων, μὲ τοὺς ὁποίους οἱ ἵπποι στολιζονται.

Ἐλυθρα εἶναι ἄμαξαι ἀνοικταὶ συρόμενα οὐχὶ ἐπὶ τροχῶν, ὅπως αἱ κοιναὶ ἄμαξαι, ἀλλ' ἐπὶ δύο καμπύλων ξύλων, τὰ ὁποῖα γλιστροῦσιν εὐκόλως ἐπὶ τῆς χιώνος.

Τὰ παιδία ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἔχουσιν εὐφρόσυνον καιρὸν καὶ διασκεδάζουσι συρόμενα ἐπὶ τῆς χιώνος ἐπάνω εἰς μικρὰ ἔλυθρα, τὰ ὁποῖα ἀγοράζουσι δι' ὀλίγας δραχμάς. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εὐποροῦσι νὰ ἀγωνιάσωσιν ἵππον, καὶ ἀκριθὴν ἂν εἶχον τὰ μέσα νὰ πράξωσι τοῦτο ὁ ἵππος θὰ ἦτο δυσανάλογος εἰς τὴν πηχυστὰ ἔλυθρά των, ἐνίοτε μὲν σύρουσιν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου τὸ ἔλυθρον, συνήθως ὅμως ἐκλέγουσι κατωφερὲς τι μέρος, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου συναθροίζονται ἀφ' οὗ δὲ θέσωσι κατὰ σειρὰν τὰ ἔλυθρά των κἀθῆρται, ἢ πίπτουσι πρόμυτα ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἀφίνουσι νὰ κατέλθωσι, τὸ δὲ θέαμα τότε εἶναι πολὺ εὐχάριστον· τὰ μικρὰ ἔλυθρα φέρονται πρὸς τὰ κάτω διὰ τοῦ βάρους των ὡς ἀστραπῆ, συνήθως μὲν ἐν τάξει, χωρὶς νὰ συγκρούωνται, ὁσάκις οἱ ἐπιβάται των

εἶναι γυμνασμένοι εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἔλυθοδρομίας, οὐχὶ σπανίως ὅμως τὸ ἐν φέρεται κατὰ τοῦ ἄλλου καὶ πολλὰ ἀναποδογορρίζονται ρίπτοντα τοὺς μικροὺς ἀναβάτας των ἐπὶ τῆς χιώνος, καὶ πολλάκις ἐπιφέρουσιν εἰς αὐτοὺς πληγὰς.

Ὅταν δὲ τὸ ψῦχος αὐξήσῃ περισσότερον, καὶ τὰ νερὰ παγώσωσιν, τότε ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία διασκεδάζουσιν ἐπὶ τοῦ πάγου φέροντες σιδηρὰ πέδιλα, ἢ ὑποδήματα, ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ καμπύλου σιδηροῦ, ὁμοίου μὲ τὸ ἐν τῶν ξύλων τοῦ ἔλυθρου τῆς προκειμένης εἰκονογραφίας. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διασκεδάσεως εἶναι κατ' ἀρχὰς κινδυνώδες, διότι οἱ ἀγύμναστοι κινδυνεύουσι νὰ πέσωσι καὶ νὰ συντρίψωσι τὴν κεφαλὴν ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ ὀστέα τοῦ σώματός των· ἀφ' οὗ ὅμως ἀσκηθῶσι καλῶς εἰς αὐτὸ, τρέχουσιν ἐπὶ τοῦ πάγου μετὰ θαυμασίας ταχύτητος. Οἱ ἐπιδειξιώτεροι δὲ τούτων σχηματίζουσι κύκλους καὶ ἄλλα διάφορα γεωμετρικὰ σχήματα, καὶ οὐχὶ σπανίως γράφουσι τὸ ὄνομα των διὰ τῶν σιδηρῶν τούτων πεδῶλων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πάγου.

Αἱ διασκεδάσεις αὗται εἶναι πολὺ εὐχάριστοι καὶ θὰ

παρεῖχον βεβαίως πολλήν εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἑλλη-
νόπαιδα, κατὰ τὸν χειμῶνα· ἀλλ' ὅμως δὲν δύνανται
νὰ παραβληθῶσι μὲ τὰς ἀπολαύσεις καὶ διασκεδάσεις,
τὰς ὁποίας τὸ θερμὸν καὶ εὐήλιον κλίμα τῆς Ἑλλάδος
παρέχει. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐπὶ ἐξ' καὶ ἐπέκεινα μῆνας τὸ
πᾶν καλύπτεται ὑπὸ χιόνος καὶ πάγου, ἐν ᾧ ἐν Ἑλ-
λάδι οἱ ἀγροὶ εἶναι καταπράσινοι καὶ τὰ ἄνθη στολιζέ-
σι τὰς κοιλάδας καὶ τοὺς λόφους μας καὶ κατ' αὐτὸν
τὸν Ἰανουάριον μῆνα, ὁ δὲ ἥλιος διὰ τῶν λαμπρῶν
καὶ θερμῶν αὐτοῦ ἀκτίνων θερμαίνει καὶ ζωογονεῖ
τὸ πᾶν.

Ὁ οὐράνιος ἡμῶν πατὴρ ἐν τῇ ἀπειρῷ αὐτοῦ σο-
φίᾳ καὶ ἀγαθότητι ἔχει διανεῖμει τὰς εὐλογίας του
καθ' ὅλην τὴν γῆν, ὥστε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων νὰ
εὐρίσκωσι εὐχαρίστησιν καὶ θυμηδίαν ἐφ' ὅλου τοῦ
προσώπου τῆς γῆς.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται καὶ αἱ ἀναγνώστριαί μας θὰ
γείνωσι μετ' ὀλίγον, ἂν ζήσωσι, πατέρες καὶ μητέρες
οἰκογενειῶν—οἰκοδεσπότηαι καὶ οἰκοδέσποιαι, ἐπὶ κε-
φαλῆς τῶν οἰκιακῶν τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν συνι-
στόντων τὰς οἰκογενεῖας τῶν προσώπων.

Εὐπρέπεια, τάξις καὶ καλλιασθησιὰ εἶναι στοιχεῖα,
ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρτηται κατὰ μέγα μέρος ἡ οἰκιακὴ
εὐχαρίστησις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενεῖας, εἶναι πράγ-
ματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀγοράζονται διὰ χρημάτων, οὐδὲ
ἀποκτώνται διὰ τῆς προαγωγῆς ἡμῶν εἰς ὑψηλὰ πολι-
τικά ἀξιώματα — διότι βλέπομεν καθ' ἑκάστην οἰκίαν
μεγαλοπρεπεῖς, μὲ πολυτελεῆ σκευὴ καὶ λαμπρὰ ἐπι-
πλα στερουμένας τῶν στοιχείων τούτων, τὰ ὁποῖα κά-
μουσι τὸν οἶκον ἀληθῶς εὐχάριστον.

Εἶναι ἕξεις, αἵτινες μορφώνονται δι' ἀσκήσεως κατὰ
τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν, καὶ διαχέουσι τὴν
γλυκεῖαν καὶ εὐχάριστον αὐτῶν ἐπιρροὴν ἐπὶ πάντας
τοὺς εἰς τὴν οἰκίαν.

Εἶναι σπουδαιότατον λοιπὸν, ἰδίως διὰ τὰ κοράσια,
νὰ ἀρχίζωσι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ γυμνάζωνται εἰς
τὴν τάξιν — «Ἐκαστον πρᾶγμα εἰς τὸν τόπον του,
καὶ ἕκαστος τόπος διὰ ἐν πρᾶγμα,» ἔδογματίζεν ὁ
περίφημος Φραγκλῖνος—Εἰς τὴν *Εὐπρέπειαν*, οὐχὶ εἰς
τὴν πολυτελείαν, οὐχὶ εἰς τὴν ἐπίδειξιν, ὅπως δυστυχῶς
εἶναι μεταξύ μας, ἀλλ' εἰς ὅτι εἶναι εὐπρεπεῖς, ἂν καὶ
εἶναι λιτὸν καὶ εὐθηνὸν — Εἰς τὴν αἰσθησιν τοῦ καλοῦ
τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ πραγματικοῦ, οὐχὶ τοῦ κατὰ φαντα-
σίαν, ἢ τοῦ κατὰ τὸν συρμὸν.

Ἡ Γυνή, ἣτις ἔχει τὰ προτερήματα ταῦτα, ἔχει
μορφώσει εἰς ἑαυτὴν τὰς ἕξεις ταύτας, εἶναι πηγὴ ἀφά-
του εὐχαριστήσεως εἰς τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ ὄλους
τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸν εὐτυχῆ οἶκόν της.

Τοιαύτας μητέρας ἀπαντᾷ τις πολλὰς ἐνταῦθα, ἐν Ἄ-
μερικῇ, ὅπου ἡ ἀνατροφή τῶν τέκνων εἶναι εὐαγγελικὴ
καὶ τοιαύτη, ὥστε νὰ καθιστᾷ αὐτὰ, ὅταν γείνωσι σύζυγοι
καὶ μητέρες, πηγὰς ἀνεξαντλήτου εὐχαριστήσεως εἰς
τοὺς περὶ αὐτάς. Ἔως πότε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ ἀκο-
λουθῶμεν τὸν συρμὸν τῆς διεφθαρμένης γαλλικῆς ἀ-
νατροφῆς;

ΚΟΝΔΩΡ.

(Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παίδων.)

Οὗ τω πως καλεῖται τὸ πτηνὸν, τὸ ὁποῖον παρίστα-
ται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκονογραφίᾳ, καὶ τὸ ὁποῖον ἔ-
νεκα τοῦ τεραστίου αὐτοῦ μεγέθους καὶ τῆς τόλμης
δικαίως θεωρεῖται ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν ἀρπακτι-
κῶν πτηνῶν. Τὸ πτηνὸν τοῦτο εὐρίσκεται ἐφ' ὅλης
τῆς σειρᾶς τῶν ἐν Ἄμερικῇ Ἄνδεων, καὶ ἴσεται ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεμονωμένον ὑπεράνω τῶν νεφῶν
καταβαῖνον εἰς τὰς πεδιάδας μόνον ὅταν προτίθεται
νὰ προσβάλῃ πρὶβάτον, ἢ μοσχάριον, ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν
τῶν ἀγρίων παιδῶν τινα.